

การศึกษาวิจัยเรื่องการดำเนินชีวิตและคุณภาพชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรในหมู่บ้านหนองมะจับ ตำบลแม่แฝก อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาถึงลักษณะของการดำเนินชีวิตและคุณภาพชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกร (2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตและคุณภาพชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกร และ(3) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในหมู่บ้านหนองมะจับ จำนวน 153 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุ

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 86.9 เป็นเพศชาย โดยมีอายุเฉลี่ย 52 ปี ร้อยละ 100 มีสถานภาพสมรส และมีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 78.4 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 60.1 และร้อยละ 86.9 ประกอบอาชีพหลักในการทำนา มีรายได้รวมในครัวเรือนเฉลี่ย 69,564.05 บาทต่อปี

ผลการศึกษาด้านการดำเนินชีวิตของเกษตรกรในหมู่บ้านหนองมะจับ พบว่า เกษตรกรมีการจัดการที่ดินในการทำการเกษตรหลังจากได้มีการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงโดยเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 99.3 มีการปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 98.0 มีการผลิตเพื่อบริโภคเองในครัวเรือนถ้าเหลือก็จะขาย เกษตรกรร้อยละ 54.2 ใช้พื้นที่ในการปลูกกระเทียม และเกษตรกรทั้งหมดร้อยละ 100 มีความรู้/รับทราบแนวปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงมาจากสื่อโทรทัศน์ มีความตระหนักในการใช้ชีวิตความเป็นอยู่แบบเศรษฐกิจพอเพียงในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยรวม=4.63) มีความพอใจในการใช้ชีวิตความเป็นอยู่แบบเศรษฐกิจพอเพียงในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยรวม=4.60) มีความภาคภูมิใจหลังใช้ชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยรวม=4.97) เกษตรกรทั้งหมด ร้อยละ 100 มีความเต็มใจที่จะตัดสินใจเลือกใช้ชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และร้อยละ 71.9 เป็นผู้มีความสนใจในการตัดสินใจในครอบครัว ร้อยละ 93.5 ของเกษตรกรระบุว่าไม่มีหน่วยงานจากทางภาครัฐมีส่วนในการสนับสนุนในการตัดสินใจ เกษตรกรมีการจับจ่ายใช้สอยในการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม=3.31) ร้อยละ 51.3 ของเกษตรกรใช้เงินทุนตนเองในการลงทุนทำการเกษตร โดยร้อยละ 93.5 มีการทำบัญชีครัวเรือน ร้อยละ 99.3 มีรายได้พอต่อรายจ่าย ร้อยละ 99.3 มีการปลูกฝังเรื่องการประหยัดให้แก่สมาชิกในครอบครัว และร้อยละ 99.3 มีการวางแผนในการใช้จ่ายเงินประจำเดือนของครอบครัว

ผลการศึกษาในด้านคุณภาพชีวิต พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีสุขภาพกายดีมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.73 และมีสุขภาพจิตที่เป็นปกติ คิดเป็นร้อยละ 98.7

การทดสอบสมมุติฐานการวิจัย พบว่า มีตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า มีตัวแปรในกลุ่มของปัจจัยส่วนบุคคลร่วมกับตัวแปรในการดำเนินชีวิตสามารถทำนายความผันแปรในด้านคุณภาพชีวิตของเกษตรกรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอีกด้วย

ปัญหา อุปสรรคของเกษตรกรในการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกร พบว่าร้อยละ 18.36 มีปัญหาในด้านเศรษฐกิจ ร้อยละ 13.77 มีปัญหาในการศึกษาและการเรียนรู้ ร้อยละ 6.12 มีปัญหาในด้านสาธารณสุข ร้อยละ 4.59 มีปัญหาในด้านสิ่งแวดล้อม และร้อยละ 3.06 มีปัญหาในด้านสังคมและวัฒนธรรม

การที่เกษตรกรในหมู่บ้านนั้นจะดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นในหมู่บ้านนั้นจะต้องมีการรวมกลุ่มกันเพื่อเป็นที่ปรึกษาซึ่งกันและกัน และต้องมีผู้นำชุมชนที่เข้มแข็งพร้อมที่จะเสียสละเวลาทุกครั้งเมื่อลูกบ้านในหมู่บ้านมีปัญหาโดยมีการจัดการประชุมหมู่บ้านเป็นประจำทุกเดือน เพื่อเป็นการถามสารทุกข์สุกดิบของเกษตรกรในหมู่บ้านเป็นประจำ

The purposes of this study, “Lifestyle and Quality of Life Regarding to Sufficiency Economy Philosophy of Farmers in Nongmajab Village, Maefak Sub-district, San Sai District, Chiang Mai Province” aimed to explore : (1) Lifestyle and quality of life regarding to sufficiency economy philosophy of farmers. (2) the factors effecting the lifestyle and quality of life regarding to sufficiency economy philosophy of farmers and (3) the problems and threats of lifestyle and quality of life regarding to sufficiency economy philosophy of farmers.

The subjects in this research were 153 farmers in Nongmajab Village. Statistical analyses used are percentile rang, mean, maximize, minimize, standard deviation and multiple regression analysis.

The results shown that, 86.9% of farmers were male with an average of age are 52 years. 100% of the farmers have marriage. 78.4% of them educated in the primary school. 60.1% of the family has 4 members include a farmer. 86.9% of farmers engage in rice farming and most of the farmers earned income with the average of 69,564.05 bath per year.

The results of the farmer's life style revealed that 99.3% of them have annual the agricultural areas by planting and animal husbandry after decided to change their life to the sufficiency economy philosophy practices and 98% aim to produce for consume in their family before selling. Most of areas about 54.2% were used to plant garlic. 100% of them know the sufficiency economy philosophy and have knowledges about how to practice from television. 100% of farmers have aware the life regarding to sufficiency economy (Grand mean=4.63), most of farmers were satisfied with their life (Grand mean=4.60) and they were proud of their lift style (Grand mean=4.97). 100% of farmers willing to decided to choose they life style with the sufficiency economy philosophy. 71.9% of farmers, which they had a part to decided in their family. 93.5% of farmers have decided from supporting government organization. The farmers were used the expenses along the sufficiency economy philosophy at the average level (Grand mean=3.31). 51.3% of farmers used their money to invest in agriculture activities. 93.5% of farmers practice household account. 99.3% of them had teach member of family about how to save the money. 99.3% have their month expenditure planning.

The results of quality of life are the farmers have good health with the Grand mean of 4.73 and 8.7% of them have good mental health.

Hypothesis testing were found the significant relationships among the independent and dependent valuables under investigated of this study, ie ; significant relationship between personal factors and life style, moreover personal factors and life style were significant contributed to the variation of the farmer's quality of life.

Farmers have problem about lifestyle in economy sufficiency philosophy pattern. 18.36% are economy problem. 13.77% are education and learning problem. 6.12% are public health problem. 4.59% are environment problem. And 3.06% are social and culture problem.

In order to living with efficiency lifestyle in economy sufficiency philosophy, farmers and villagers would organized themselves as a group to consult each other. And they should have the strong community leader which ready to give a time for help people in the village when they have a problem, get the village conference every month for asks about livelihood of people in the village.